

Vi repræsenterer en gruppe af pt. 42 organister, ansat i Folkekirken, som risikerer at komme alvorligt i klemme som følge af lovforslaget omkring vielse af par af samme køn.

Kort sammenfattet ønsker vi, at ikke kun præster, men også organister skal kunne fritages for at medvirke ved disse vielser i kirken - af samvittighedsgrunde. Gennem reaktioner i pressen kan vi forstå, at ministeren ikke på nuværende tidspunkt vil give os frihedsrettigheder ved lov eller cirkulære. Begrundelsen er, at det enkelte menighedsråd må kunne varetage ansættelsesforhold. Men vores fagforeningsformand siger: "Der vil ikke være et juridisk spor, som kan sikre organisten frihed til at sige nej til tjenesten". I vores gruppe er det langt fra alle organister, som kan regne med menighedsrådets opbakning. Jeg har kendskab til flere sogne, hvor det ikke er tilfældet.

Selv har jeg ikke pt. noget i klemme på min arbejdsplads. Men menighedsråd og præster skiftes ud med mellemrum. Det betyder, at vores måde at være kristne på, kan føre til, at vi bliver fyret fra vores job.

Angående de 42, som støtter høringssvaret: jeg kender flere organister udover dem, som er også 100% enige i høringssvaret. Men de har ikke haft mod på at skrive under, eller bare sige deres mening offentligt. Alle ved jo, at høringssvar lander på internettet. Vi er nervøse for at offentliggøre vores navn i den forbindelse – det kan spolere vores forhold til vores homoseksuelle kollegaer, eller ødelægge fremtidige jobmuligheder. Hvem har lyst til at blive udråbt som nej-siger?

For vi er JA-sigere! Vi er ildsjæle. Vi siger JA til, at vi gennem musik løfter mennesker op af hverdagen, tættere på Guds nærvær. Hvis vi bare var ansat til at klimte ligegyldige toner under gudstjenesten, kunne man lige så godt smække en cd på.

Organister idag gør langt mere end at spille. Vi er med til at skabe spændende aktiviteter for mange – bl.a. i landets hundredvis af børnekor og ungdomskor. Jeg har selv 70 børn og unge under mine vinger hver uge. Lars Bak har bl.a. et stort gospelkor på 60 mand på Vesterbro. Vi siger JA til at lægge en stor del af vores fritid i vores arbejde. Vi elsker kirken og vi vil så gerne være med til at bidrage til dens liv og vækst.

At være kirkemusiker, det er ikke bare et job. Det er en identitet og et kald. Vi brænder for at skabe skønhed og at bygge meningsfulde fællesskaber op gennem korarbejde. Vi vil dele vores håb og en tro på en god og barmhjertig Gud. Vi vil skabe sammenhængskraft i vores samfund – gennem kunst, værdier og tradition. Og det vil vi så gerne blive ved med at gøre – hvis vi altså kan få lov at være der!

Vi elsker og respekterer de homoseksuelle på lige fod med alle andre. Vi kender dem jo – de er vores kollegaer, vores venner, og vi er i familie med dem. Vi lider ikke af ikke berøringsangst - vi samarbejder gerne, og de er velkomne i vores hjem og liv. Ingen fordømmelse af dem som mennesker overhovedet.

Når det så er sagt, er vi selv bundet af vores samvittighed. Bibelen siger tydeligt og flere steder, at homoseksuel praksis er synd. Hvad Gud velsigner eller ikke velsigner, kan ikke bestemmes af et politisk eller folkeligt flertal. Som en præst skrev fornylig: "Tror vi virkelig, at vi kan hive Guds velsignelse ned, som var den et rullegardin!"

Jeg tror, at vores talenter, energi og helbred er en Guds gave. Jeg kan ikke bruge Guds gode gaver til noget, som er imod hans vilje. Jeg vil ikke spille Amen til noget, som Gud ikke velsigner. Hvad godt kommer der ud

af, at tvinge organisten til at skulle spille smilene frem, mens hun har armen vredet om på ryggen? Til et bryllup skal musikken spille af hjertet!

Vores kristne ståsted indebærer, at vi læser bibelen på en mere ortodoks måde end fx kirkeministeren gør. Det vælter os ikke, at ministeren ikke er enig med os. Men det har været foruroligende, at han tidligere i medierne har sagt, at han ikke forstår konservative synspunkter. Vores måde at være kristne på har været almindelig i snart 2000 år. Kirkeministeriets udvalg har fastslået, at det fortsat er et legitimt standpunkt i den danske folkekirke. I går udtalte Manu Sareen omkring præsters frihedsrettigheder: "Og så skal vi huske, at det handler om tro - og det er sådan med tro, at det kan tolkes på mange forskellige måder, og det synes jeg, man skal have respekt for. Selv om man kan være uenig i det". Vi håber meget, at hans udsagn markerer en åbning og en forståelse for vores position.

Den 14. marts blev vores ønske nævnt i medierne. Samme dag blev det fejlet af bordet af kirkeministeriet. Herfra blev der svaret, at "det teologiske ansvar for gennemførelse af en kirkelig vielse påhviler præsten". Det er en total umyndiggørelse af det enkelte individ. Man sender heller ikke en militærnægter i åbn ildkamp med ordene: "Det ideologiske ansvar for krigens handlinger påhviler generalen."

I al ubeskedenhed: organister er folk med en sund dosis teologisk kompetence. Fx en organist som Kim Thinggaard her har ekspertviden på området liturgi og gudstjeneste. Han har udgivet nogle relevante bøger, som bliver brugt på Pastorseminariet. Vi bruger en stor del af vores tid på at finde musik, som passer til kirkeår og liturgi. Det er noget, som vi er blevet uddannet til på musikkonservatorium og kirkemusikskole. Teologien udgør selve brandstoffet til vores arbejde. Luther, som skrev en del af de salmer, som står i vores salmebog, sagde: "Die Musik soll die Worte lebendig machen" - tonerne skal gøre ordene levende. Teologien er vævet ind i vores musik – den er med til at bære præstens forkyndelse.

Præsterne kan jo godt få lov at sige fra. Loven medgiver altså, at ansatte kan have et problem. Kirkemusikere kan også være i klemme – derfor bør loven også indrettes til det. Vi vil bede jer om at skabe en løsning for os. I vores land kan unge mænd få lov at være militærnægtere, hvis deres samvittighed byder dem det. Der er stolte traditioner for frihed i Danmark.

Af kirkeministeriets høringsnotat fremgår følgende: der kom 160 hørings svar, som ønskede fritagelse for præster, og 157, som ønsker fritagelse for kirkefunktionærer. Dvs. at en cirka lige stor gruppe går ind for, at vi skal kunne sige fra på lige fod med præsterne. Der er altså et solidt bagland, der bakker op om frihed for alle.

Afrunding

Vi er kirkemusikere af Guds nåde: frie, men under pres. Vi er ikke aktivister. Det er helt nyt for os at komme til foretræde. Vi står her i dag, fordi det virkelig er alvor!

Vi elsker vores arbejde. Endnu højere elsker vi Gud og hans bud. Vi er dedikerede medarbejdere. Vil I virkelig af med os?

Det tror vi ikke på! Vi er her, fordi vi tror på jeres velvilje. Vi kan ikke tro, at I er ligeglade. Vi er her, fordi vi har tillid til, at I ønsker en rummelig folkekirke.

Vi tror på, at I går ind for åndsfrihed. Er samvittighedsfrihed ikke et mindstekrav? Den frihed er lige nu under pres. Hjælp os med en fair lovgivning, som tager hensyn til alle!